

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pétit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politišk uradnik — kandidat?

Ni dolgo temu, kar je poročal Vaš list, da kandiduje prejšnji Radovljiški okrajni glavar markí Gozani za deželni zbor. Čakali smo navlašč nekoliko dnij, bode li gospod markí to Vašo notico dementoval ali ne. On je doslej dosledno molčal v javnih listih, zato pa mi ne moremo dalje molčati.

Vest, da hoče politíšk uradnik poskusiti svojo srečo na politíškem polji, nas Slovencev ne more preveč presenetiti; saj je tudi pri zadnjih državnozbornih volitvah Kočevski okrajni glavar Thomann po vsej sili hotel postati državni poslanec, kar se mu pa, hvala Bogu, ni posrečilo.

Vsekako pa karakterizuje našo sedanjo politično dōbo to, da politíški uradniki silijo nastopiti na politíškem polji. Da bode politíšk uradnik, ako je poslanec voljen, plesal tako, kakor mu bode vlada godla, o tem ni dvomiti; zato pa politíšk uradnik pri najboljši volji ne more zastopati interesov slovenskega naroda, kateri so z onimi naše vlade večkrat v bistvenem nasprotstvu. Slovenska naša narodnost ima še mnogo hudih nasprotnikov; dokler pa ista ni popolnoma utrjena, dokler se moramo Slovenci navzlic vsem izvrstnim zakonom boriti vedno za našo enakopravnost, do tedaj moramo s skrajno vztrajnostjo delati na to, da bodo naše interese bodisi v deželnem ali državnem zboru zastopali le taki možje, ki čutijo z našim narodom in poznajo do celega njegove težnje. Vladi nič kaj posebno ne ugajajo narodnostni pojavi, zato bi jej bilo najljubše, da isti utihnejo za vedno v javnih zastopih. Zato pa mora slovensk poslanec (in vsacega slovenskega poslanca sveta dolžnost je, delati na to, da postanemo politíško popolnoma jednako-pravni) biti od vlade popolnoma nezavisen. Politíšk uradnik že zategadelj ne more biti slovensk poslanec, ker, zastopajoč slovenske interese, mora priti z vlado v kolizijo.

Ko se je začelo govoriti o kandidaturi markíza Gozanija, poudarjale so se njegove zasluge, katere se je stekel za gorenjsko stran, poslujoč kot okrajni glavar v Radovljici. Markí Gozani bil je in gotovo je še vesten uradnik, občeval je prijazno z narodom in reševal slovenske uloge tudi v slovenskem jeziku. In če je to vse storil, ali je storil kaj družega, nego svojo dolžnost? Ali ni vsak uradnik zavezan spolnjevati svoje dolžnosti, ali ga ne odškoduje za to tudi država?

Mi zahtevamo pa še kaj več od svojega poslanca. On mora ljubiti in spoštovati narod naš in on mora z vso vztrajnostjo delovati na to, da se bode naša narodnost jedenkrat popolnoma utrdila. Res je, da je še mnogo perečih gospodarskih uprašanj, katera se morajo čim preje tem bolje rešiti. Tudi gmotna stran naroda se mora jemati v poštev in delati se mora na to, da si Slovenci kolikor toliko tudi gmotno opomoremo. Gmotnim uprašanjem pa vesten poslanec ne sme žrtvovati narodnih. Kadar bode naša narodnost popolnoma utrjena, kadar smo dosegli popolno enakopravnost z drugimi narodi, potem nam bode mogoče brigati se samo za blagostanje našega naroda, a jako smo še oddaljeni od tistih srečnih časov. Boriti se moramo na vseh periferijah za našo narodnost. Zato pa zahtevamo od našega poslanca, da je veren sobojevnik naš, kateri se ne bode strašil stopiti v naše vrste.

Markí Gozani ni vzrasel iz mase slovenskega naroda, zato mu ne šteje v greh, ako nema srca za naše narodne težnje. Zato pa kljubu

temu, da nemamo zoper njegovo privatno osebo prav nič ugovarjati, ravno tako ne, kakor zoper njega kot politíškega uradnika, vender se ne moremo ogreti za njegovo kandidaturo. Ta njegova kandidatura pa je tudi že zategadelj sumna, ker se gospod markí o svojem politíškem prepričanju ni še prav nič izrazil. In to bi za slučaj, da je voljen, celo mogoče bilo, da bi on z narodno večino deželnozbornsko ne glasoval, kadar bi se razpravljala politična uprašanja. In tudi iz tega razloga moramo njegovi kandidaturi nasprotovati.

Vsekako pa čudno slika našo politično dōbo, kakor smo že rekli, ako hočejo politíški uradniki postati zagovorniki naših slovenskih teženj.

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 24. avgusta 1891.

Jubilejska razstava.

II.

Danes te, ljubi bralec, popeljem po vsej razstavi, da dobiš pravo in celovito podobo o njej. Ali hitro morava hoditi, ker, če bi se pri posameznih predmetih predolgo mudila, ne bi danes do kraja prišla. Tudi tam, kjer naji posebno mika, ne smeva dolgo ostati. Saj se utegneva vrniti drugi dan in si posebno zanimive skupine in predmete v pojedinih dvoranah in paviljonih prav po volji in natanko razgledati.

Trije vzhodi so na zatvorjeni prostor razstave: dva na vzhodni strani, iz Marovske in Kukovičeve ulice, jeden na zahodni strani, na oglu Frankopanske ulice in Prilaga. Mi, prišedši od zahoda, vidimo takoj dve skupini: na desni strani vseučilišni trg z mnogimi paviljoni, kioski in nasadi, na levi strani pa hrvatsko vseučilišče in park pred njim. Ko smo si iz daljine oči napasli na tej krasni sliki, gremo najprej v lepi vseučilišni park, kjer najdemo kiosk D. Mondecar, ki prodava šampanjce tvornice kneza Schaumburg-Lippea v Slatini v Slavoniji, po tem sladničarno in pivnico sodevode, naposled paviljon, kjer se prodaje izvrsten cognac tukajšnje tovarne cognaca; tukaj pijemo čašico cognaca — „penašca“, da se malo ohladimo in okrepimo za dolgo pot.

Takoj, ko stopimo v preddvorje (vestibul) vseučiliščne palače, kar ostrmimo pred prelepo podobo, ki jo tukaj ugledamo. Ves veliki vestibul ukrašen je raznovrstnimi narodnimi predmeti različnih barv, ki se pa vse vkupaj skladajo v krasno celoto. Na desni strani vidimo boudoir v hrvatskem narodnem slogu; stene pokrivajo zastori in tapete samih narodnih tkanin, posobje (postelja, chiffonier, ormarič in divan) iz lepe, sneznobeke javorovine. Napravil ga je domači mizar, a lepo po narodnih motivih (tikvicah) reliefno izrezal prost kmet iz Slavonije; ves boudoir ima popolnoma narodni značaj. Na levi strani je moderna pušalnica (soha za kajo) tudi v narodnem slogu, s slavonskimi čilimi in ukusno dekoracijo od tikoic, torb, tamburic, čutar itd. V sredini, nasproti ustopa, vidimo dva velika ormara in v njih veliko lepo zbirko fino pletene pavolnate robe, stara vezenja iz raznih hrvatskih krajev in dogalije iz Slavonije, in pa tri visoke uhode na hodnik prekrasno odičeni vezenimi in pletenimi zastori. Cela podoba tega veličastnega uhoda v veliko dvenadstropno vseučiliščno palačo — ki je zdaj vsa posvečena razstavi — je lepa in ukusna, in popolnoma narodnega značaja ter nam daje slutiti, kakšne čarobne reči nas še v tem poslopiji čakajo.

V hodniku na levi strani, kamor sedaj stopimo, da pridemo do prve dvorane, vidimo brez-

številne lesene predmete domače obrti, največ gospodarska orodja. V 1. sobi nahajamo silno množino ženskih ročnih del: belo robje, dragocene čipke, mašno opravo, sagovej vezene zastave, razne ornamente itd., ki so jih izložili razni zavodi (največ šolski) milosrdnih sester reda sv. Vincencija v Zagrebu, v Požegi, v Mariji Bistrici in drugih mestih. V 2. sobi vidimo žensko ročno delo jedne same žene, gospe Šestakove, ki je v nas posebno na glasu in že je večkrat tudi od tujcev bila odlikovana, vidimo pa tudi umetno cvetje domače umetnice in jedne Gradčanke. V 3. sobi so predmeti, izdelani po učencih tukajšnjega zavoda za gluhoneme, največ male lesorezbarske stvari. V 7. sobi nahajamo skupaj vse predmete izložene po županiji ličko-krbavski, ki je posebno na glasu s svojimi domačimi obrtom; tu vidimo raznovrstne poljske pridelke, množino zemljevidov: analitičke, o kulturi tla, o zgradbah vode in o zgradbah cest, načrte šol, kmetških hiš, slavna „lička kuća“ vidi se v lepem lesenem modelu in Plitvičkih jezer, ki so najlepši ures cele Hrvatske in naposled velika množina predmetov raznovrstnega domačega obrta, lesorezbarstva, lončarstva, požarstva, domače opanke, belo robje itd. V 8. sobi najdemo tekstilno industrijo treh župnij, varaždinske, belovarko-križevačke in modruško-riečko; poleg raznovrstnih domačih ročnih del (vezene robače in sukajice, ročniki, pregače, sagovi itd.) odlikuje se posebno pavolnasto blago velike tvornice v Dugejvesi pri Karlovcu.

Odtod moramo kreniti nazaj, na desni hodnik pritličnega prostora, kjer vidimo na stenah gunjeve, sagove domačega obrta in razne kože, da ustopimo skozi prva vrata v veliko dvorano (vseučiliščno čitaonico), katera je polna najraznovrstnejih predmetov tekstilne industrije treh slavonskih županj: požeške, virovitičke in sremske, ki so res pravi biser cele razstave; vsi ti predmeti, od najprostejih do najfinejših in najdragocenejših (tukaj so prekasne ženske oprave zlatom vezene, ki jih nosijo kmetice v Slavoniji okolu Djakova), vsi so prav narodnega značaja, pa jih je tudi vse samo kmetško ljudstvo največ ženske izdelale. Tu najdemo tudi zbirko prekrasnih tamburic (narodnega hrvatskega glasbila, katera je zdaj mej inteligencijo prav v modo prišlo). Ko ustopimo v drugo, manjšo dvorano, ugledamo okrog sebe stotine najraznovrstnijih predmetov izrezanih od lesa, to so proizvodi vseh hrvatskih lesorezbarskih in „košaračkih“ šol in urarske šole v Ogolinu, ki so vsi prav lepo in solidno, nekateri pa posebno ukusno in fino izdelani. (Dalje prih.)

Deželna učiteljska konferencija.

(Dalje.)

G. Ambrož stavlja dodatni predlog, naj se z ozirom na Dolenjsko sklene, da naj krajna šolska oblast dobiva razven polovice sadnih pridelkov šolskega vrta tudi polovico trtnih pridelkov.

G. Letnar zagovarja predlog Linhartov glede izvolitve posebnega odbora.

Poročevalec g. Šetina vzdržuje svoje predloge in ugovarja in pobija prav krepko Linhartovo trditve o slabih šolskih vrtilih, kažoč na to, da so kranjski šolski vrtilje oddali že dokaj tisoč mladih dreves mej narod in da je to tudi uspeh, katerega ni smeti prezirati.

Linhart zagovarja svoje trditve, priznavajoč, da so sicer mnogi učitelji storili celo več, nego je bila njih dolžnost, da pa vender niso šolski vrtilje taki, kakor bi mogli biti in podpira predlog Beletov, da naj dež. šolski svet skliče posebno enketo, ka-

tera naj izdelava vsa omenjena določila tičočja se šolskih vrtov.

Po kratkem konečnem govoru g. poročevalca Šetine, s katerim je govornik prav dobro pobil vse ugovore, oglasi se še dež. predsednik baron Winkler ter pojasnjuje vsa v govoru stoječa uprašanja in podpira dodatne predloge, kateri bodo učni upravi izvestno dobrodošel material za presojanje vse zadeve.

Konferencija vsprejme pri glasovanju nastopne predloge:

1.) Šolski vrt je učilo, katero mora vzdrževati šolska občina.

2.) Šolskega vrta sadnih in trtnih pridelkov polovica bodi last šolske občine, vsi drugi pridelki pa naj pripadajo učitelju.

Pred glasovanjem o tej točki unela se je v drugič daljša debata.

G. Linhart je ponavljal svoj že prej stavljeni predlog, da naj bodo vsi pridelki last učitelja.

G. Ribnikar pa je dokazoval v dobrem govoru korist poročevalčevega predloga.

Po kratkem govoru g. Lunderja glede užitka trt predlaga prof. Levec konec debate, ki se vsprejme in vsprejme se tudi točka 2.

Konferencija glasuje še v ostalih dodatnih predlogih ter vsprejme predlog g. Beleta.

3.) Visoki dež. šolski svet naj skliče anketo zvedencev in strokovnjakov, ki naj sestavi podrobna določila glede šolskih vrtov in razmerja mej učiteljem in šolsko občino.

G. Škrbinec in Ravnikar umakneta svoja dodatna predloga in s tem je rešena ta točka dnevnega reda.

Prof. Levec poroča na to o „šolskih knjižnicah“ in o načinu, kako bi jih bilo najboljše osnovati in urejati. Govornik naglašja, da so šolske knjižnice posebno važen faktor pri vzgoji mladine in da so z ozirom na to šolska oblastva se vedno zanimala zanje. Ministerstvo izdalo je že več naredb o tej zadevi, ki določajo natančno vse, kar se dostaje vsebine knjižnic. Govornik pojasnjuje nekatere ukaze ter omenja, da se na Kranjskem ne stori za te knjižnice vse to, kar bi bilo treba. Ako ljudsko šolstvo naše res ni istovredno šolstvu v drugih, zlasti v severnih deželah, tako velja to še bolj glede knjižnic. V tem oziru pač najboljše skrbi mesto Ljubljansko za svoje šole. Glede drugih šol ni povedati tako ugodnega, tu in tam se sicer stori kaj malega, a to ni zadostno. Glavna ovira je pač, da v tem oziru še ni postavnih določil in da krajni šolski sveti svoje naloge ne razumejo ter za šolske knjižnice ne dajejo nobenih prispevkov. Zato predlaga poročevalec, da naj konferencija naprosi dež. šolsko oblast, da določi: krajni šolski sveti morajo vsako leto dovoliti kakšen prispevek za šolske knjižnice.

Druga ovira sestavljenja šolskih knjižnic je ta, da ni imenika takih knjig, ki bi olajšal učitelju izbiranje onih knjig, ki so primerne mladini. Z ozirom na te čutne nedostatke stavlja poročevalec nastopne predloge:

Deželna učiteljska konferencija izjavlja, da je osnova šolskih knjižnic, kakor jih ukazuje §. 71., lit. b) šolskega in učnega reda z dne 20. avgusta 1870. l., dalje ministerski razpis z dne 15. septembra 1871. l. in naposled §. 17., točka 13. deželnega zakona z dne 9. marca 1879, št. 13, tudi na Kranjskem, ker se je uredba takih knjižnic doslej zanemarjala po vseh ljudskih šolah, zlasti pa po vseh večrazrednicah nujna in živa potreba.

Da se takšne knjižnice kmalu osnujejo, vzdržé in svojemu namenu primerno uredé, nasvetuje deželna učiteljska konferencija to postopanje:

1.) Kadar se sestavlja vsakoletni proračun za stvarne šolske potrebe, postaviti je váuj za šolsko knjižnico določen znesek, ki se izloči šolskemu voditelju in se sme porabiti samo v ta namen.

Ta znesek za nobeno šolo ne znašaj menj nego po 10 glđ. na leto. Pri večrazrednicah ga je z ozirom na število razredov primerno vzvišati.

2.) Izdati je o šolskih knjižnicah priročna knjigo, katera obseza: a) Vse doslej o tem predmetu izdane zakonite predpise. b) Poučilo o uredbi in upravi šolske knjižnice. c) Imenik po treh starostnih vrstah razvrščenih, šolski in odrastli mladini primernih knjig slovenskih, kakor tudi spisov takšnih slovenskih knjig, katere so šolska oblastva na podstavi ministerskega razpisa z dne 16. decembra 1885. l., št. 23.324, iz šolskih knjižnic izobčila.

3.) Visoki c. kr. deželni šolski svet se naprosi, da postavi stalen odbor zvedencev, ki z ozirom na ministerska razpisa z dne 3. januarja 1883. l., št. 13.456 ex 1882, in z dne 16. decembra 1885. l., št. 23.324, presodi vsako novo, slovenski mladini namenjeno knjigo ter poroča o nji c. kr. deželnemu šolskemu svetu.

Zadnja točka se je vsprejela po nasvetu gospoda direktorja Senekoviča. Referent profesor Levec je namreč nasvetoval, da bi take knjige presojali knjižnični odseki okrajnih učiteljskih konferencij ter o njih poročali šolskim oblastvom.

Predsednik zaključi na to drugo sejo ter določi tretjo sejo za jutrišnji dan ob 9. uri zjutraj. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. septembra.

Poset cesarja v Pragi in Poljaki.

Organ poljskega kluba „Czas“ pravi, da poset cesarjev raduje tudi Poljake. Ne prvič in ne zadnjič primerilo se je nemškoliberalnemu časopisu, da je doseglo baš nasprotno od onega, kar je hotelo. Dunajski listi pisali so toliko o tem posetu, da je postalo eminentno politično uprašanje, a obrnila se proti njim samim. Potovanje cesarjevo je dokaz, da se v merodajnih krogih sodi vse drugače, da vladar in vlada nikakor ne mislita na to, da bi ustregla željam onih, ki bi radi slikali Čehe kot sovražnike države. Tudi „Dziennik Polski“ izraža se v enakem zmislu, akopram pri tem polemizuje proti Mladočehom.

Mladočeški volilni shodi.

Mladočeški državni poslanci se pridno oglašajo pred svojimi volilci. Tako sta govorila preteklo nedeljo dr. Slavik in Purkhardt v Vodmanu. Pri poslednjega govoru je vladni komisar razpustil shod. Poslanec Eim sklicaj je shod v Wildenschwertu, ki ga je pa tudi razpustil okrajni glavar, ko je poslanec hotel govoriti o prepovedi, da se ne smejo pozdravljati gostje, ki dobajajo k deželni razstavi. V Časlavi govorila sta dr. Herold in dr. Pacak in je shod jima izrekel zaupanje. Na jedni strani vidimo torej, da narod odobruje postopanje svojih poslancev, na drugi pa se kaže svoboda, kakeršne se imamo na dejati od liberalno nemške dobe, če utegne nastopiti.

Hrvatje in Madjari.

Vsi častniki hrvatskega polka grofa Jelačića, ki je zdaj pri vojaških vajah v Samoboru, podali so se na graščino Novidvor in položili krasen venec z belo-zelenim trakom (barve polka) na grob bivšega bana Jelačića, čegar ime nosi polk. Polkovnik Ivanosič poudarjal je v govoru zasluge umrlega za cesarja in prestol. Ta povsem naraven, korekten in patriotičen čin častnikov daje povod šovinističnim madjarskim listom, da napadajo hrvatske častnike. Ko so pa Madjari in celo hrvatski in srbski renegati pokladali vence na grobe Aradskih puntarjev; ali po madjarski „mučnikov“ je bilo pa vse v redu, to je bilo ominentno patriotično. Saj se poznamo.

Nov nemšk časopis.

V Gradci počel je izhajati nov list „Grazer-Tagblatt“, ki hoče potegnati se za blagor nemškega naroda, kateremu so neugodne dogodbe izvile ulogo voditelja v Avstriji. To hoče doseči na narodni podlagi. Le če bode padla umetna stena, ki loči danes Nemce v dva tabora, dobili bodo odločilen upliv na državno uredbo.

Primason ogerskim

imenovan je škof Sobotiški Kornel Hidassy in se bode njegovo imenovanje proglasilo te dni. Rojen je l. 1827. v Komornu, torej 64 let star in je bil od l. 1883. škof v Sobotišči, poprej bil je sekcijski svetnik v poučnem ministerstvu, kateremu mestu se je le nerad odpovedal, ko je bil imenovan škofom.

Vnanje države.

O odstopu Giersovem.

Iz Peterburga se poroča, da so vse vesti o odstopu Giersa, ruskega ministra vnanjih zadev neosnovane in nemajo nikakeršne podlage. Posebno se še poudarja, da če bi tudi Giers se kedaj ločil iz svojega sedanjega ministerstva, bi nikakor ne bil sedanji veleposlanik Pariški baron Mohrenheim njegov naslednik. Tega so v vseh merodajnih krogih popolnoma preverjeni.

Vojaške vaje v Srbiji.

Vest, da se bode zbralo 60.000 srbskih vojakov k velikim manevrom mej Nišom in Pirotom se oporeka kot popolno neosnovana. Letos vršile se bodo samo navadne orožne vaje, kakor jih zahteva zakon in se vrše vsako leto.

Uprašanje o Dardanelah.

Vest „Standardova“, da je Turčija odnehala nasproti Rusiji v uprašnji o Dardanelah se še vedno živo razmotrava po časopisih. Diplomati sodijo, da je svarilno znamenje Salisburyja, katero se lahko dementuje, ko je storilo svojo dolžnost. Nemška „National-Zeitung“ misli, da se je dovršil preobrat,

ki pomenja zmago ruske politike nad Angleško, da pa Angleška nikdar ne bode pritrdila takemu preobratu. „Standard“ sam pravi o tem uprašnji, da imajo velesile nalogo, da kaj store o tej zadevi. Treba je, da se postopa jednako proti vsem državam.

Francoski delavski urad.

Francosko trgovinsko ministerstvo se peča z delavskim uprašanjem in prijavilo ravnokar načrt za delavski urad, ki se ima osnovati. Naloga tega urada bode nabirati in prijavljati take informacije, ki se tičejo dela, razvoja produkcije, organizacije dela in plač, razmer mej delom in kapitalom, stanja delavcev in primerjanja delavskih razmer na Francoskem z drugimi deželami. Delavski urad bode izvrševal vsa v ta okvir spadajoča dela. Sedež urada bode v trgovinskem ministerstvu in bode podrejeno neposredno ministerstvu. Službovanje bode centralno in vnanje, katero poslednje bodo opravljali trije stalni delegati. Prideljeni bodo začasno temu uradu tudi uradniki raznih upravnih strok.

Nova Homerule-postava.

Homerule-unija, važna in uplivna politična zveza, ki je bila osnovana l. 1886, in šteje 640 članov, mej njimi odlični člani liberalne angleške stranke, izdelala je načrt za novo Homerul-postavo, ki je vzbudila pozornost v unijonističnih krogih, ker daje bodočemu irskemu parlamentu, ki bi se imel osnovati, večje pravice, nego Gladstonova postava iz l. 1886. Jeli Gladstone sam to novo postavo odobruje še ni znano. V merodajnih krogih se sodi, da se bode Gladstonova nova predloga le malo razločevala od tu omenjenega načrta.

Ustanek v Chile.

Po poročilih iz Valparaisa je bil ustreljen izdajatelj Balmacedovskega lista „Journal Comercio“ zaradi razširjevanja necega spisa, ki je napadal kongresovo vlado.

Domače stvari.

— (Dež. učiteljska konferencija.) V današnji popoldanski seji stavljal se je nastopni, jako važen samostalni predlog: „Deželna učiteljska konferencija izjavlja, da je javna višja dekliška šola s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani nujno potrebna. — Dr. Tomaž Romih, Ribnikar, Fr. Papler, St. Tomšič, L. Pintar, Letnar, L. Božič, A. Žumer, Lapajne, L. Abram, Fr. Lunder, Ravnikar, Janko Škrbinec, Gregorin, Bezljaj, Jeršinovec, Ljud. Stiasny, Golmajer, Mandeljc, Bernard, Marko Kovšca, Belè, J. Levičnik, Kavčič, Fr. Koncija, A. Jerše, J. Barlè, Levec, Vilibald Zupančič, Gaberšek, Ivan Tomšič, Thuma, Vavken, M. Zarnik, Josip Kragl.

— (Nemščina v ljudskih šolah.) V današnji seji deželne učiteljske konferencije bila je na dnevnem redu razprava o načrtu za pouk drugega deželnega jezika na ljudskih šolah. Zvani veteranjak, g. okr. šolski nadzornik Thuma, je predlagal, naj se poučuje nemščina že v II. razreda drugem polletji, in g. Letnar, tudi c. kr. okr. šolski nadzornik, je predlagal, da se naj tako poučevanje le priporoča učiteljem, ako so pred koncem šolskega leta dosegli učni smoter, ki je določen za ta razred. Debata, ki se je s tem unela, bila je precej živahna. Skupščina obklonila je oba predloga z globoko indignacijo in s tem pokazala, da pozna dobro svoje „Pappenheimovce“.

— (Banket.) Udeleženci v Ljubljani zborujoče deželne učiteljske konferencije so dne 2. t. m. zvečer priredili v Ferlinčevi gostilni „pri zvezdi“ sijajen banket, pri katerem so se zbrali: delegati učiteljske konferencije, c. kr. okrajni šolski nadzorniki in mnogo družih ljudsko-šolskih učiteljev, skupaj nad 70 oseb. Kot častni gostje so se udeležili banketa gg. deželni šolski nadzornik Šuman, vladni svetnik Merk, cesarski svetnik Murnik, ravnatelj dr. Junowicz, primarij dr. vitez Bleiweis in ravnatelj Praprotnik, kateri gospodje so vsi člani c. kr. dež. šolskega sveta. Vrsto napitnic je odprl g. nadzornik Žumer, ki je v lepih besedah slavil pravega ustanovitelja nove šole, presvetlega vladarja in cesarja Frančiška Jožefa I. Napitnica je bila vsprejeta z burnim odobravanjem, pevci so zapeli na to stojé cesarsko pesen. Gosp. prof. Levec je pil na zdravje nenavzočnega predsednika in navzočnih članov c. kr. deželnega šolskega sveta. Za to napitnico sta se zahvalila g. dež. šolski nadzornik Šuman in vladni svetnik Merk. Prvi je napil kranjskemu ljudskemu učitelstvu, drugi c. kr. okr. šolskim nadzornikom. Gosp. Ravnikar je napil ravnatelju Hrovatu in Senekoviču, odgovoril je tej napitnici g. ravnatelj Senekovič. V imenu c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov se je zahvalil g. nadzornik Tomšič. S tem je bila vrsta oficijalnih napitnic završena. Gg. učitelji so navzočne ves

večer zabavali z izbornim petjem. S kratka, bil je lep večer, katerega gotovo v prijaznem spominu ohrani vsak udeleženec. Iz govorov in njih glasnega odobravanja pa se je videlo, da ima tista stranka, ki želi preuredbe dozdanih šolskih zakonov v zmislu Lichtensteinovega predloga — jako malo privržencev!

— („Sokol Ljubljanski“) ki se udeleži korporativno izleta v Zagreb telovadil bode v nedeljo 6. sept. pri ljudski veselici v Maksimiru in bodo gotovo naši vrli telovadci tudi pri tej priliki pokazali svojo znano spretnost. Pevski klub Sokola pa bode na glasbenem polju nastopil in pokazal, da tudi v tem oziru se je storil znaten korak. Ko se izvežba še tamburaški zbor, ki se baš zadnji čas prav marljivo vadi in prav lepo napreduje, bode imel „Sokol“ za zimsko dobo res prav lepe in zanimive zabave, katere bode zamogel prirejevati izključno s svojimi močmi.

— (Bratje Sokoli) se vabijo, da pridejo gotovo jutri petek zvečer ob 8. uri v telovadnico k skupni vaji za korakanje. Želeti je, da pridejo prav gotovo vsi Sokoli, ki se bodo udeležili izleta v Zagreb v društveni obleki, ker se je tudi dogovoriti o marsikateri važni stvari. Bratje Sokoli se posebno opozarjajo še na to, da se pravočasno preskrbe z voznimi listki, ker se je bati, da bi vsled preobite udeležbe ne nastale kake neljube zapreke. Zbirali se bodo Sokoli na kolodvoru v nedeljo zjutraj točno ob 1/25 uri.

— (Znamke za Zagrebške slavnosti) z imenom „Ljubljana“ dobivajo se v Pavlinovi potovalni pisarni in z drugim imenom po naročilu se ravno tu preskrbe. Dobivajo se tu tudi ustopnice za Zagrebško gledališče 6. in 8. sept. Prihod posebnega vlaka v Zagreb, kakor se nam ravno od tod poroča, bo dne 6. sept. že ob 9.12 m. zjutraj; odhod iz Ljubljane pa ob naznanjenem času to je ob 5.54 zjutraj. Zarad tega odhaja posebni vlak zdaj tako-le: Iz Trsta dne 5. sept. ob 9.50 m. zvečer, iz Šempetra 6. sept. ob 1.34 m., iz Logatca ob 3.17 m. zjut. iz Zidanogamosta ob 6.37 Sevnice 7.10, Rajhenberga 7.35, Vidma 7.46 m., Brežic 8. dop. kar naj si vsakdo zapomni blagovoli.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani,) katero je lani imelo takó lep izlet v Zatičino, napravi ta mesec, in sicer v nedeljo, 20. dan, izlet v Sežano. Natančnejši program se objavi pozneje. Za sedaj dajeta pojasnila: društveni tajnik dr. Danilo Majaron v Ljubljani in pa dr. Gustav Gregorin, odvetnik v Sežani.

— (Slovensko gledališče.) Znani naš igravec g. Danilo biva že nekaj dnij v Pragi. V Prago je šel poleg drugih opravil tudi radi tega, da si natančneje ogleda „Narodno Divadlo“. Posredovanjem „Dramatičnega društva“ vsprejel ga je ravnatelj „Narodnega Divadla“ g. F. A. Šubert zelo prijazno ter mu je poleg družega dovolil pristop k skušnjam. Znani režiser gospod Šmaha bode seznanil g. Danila z napredkom in težnjami moderne dramatične šole, in tako je pričakovati, da bode to bivanje in znanstvo g. Danila z „Narodnim Divadlom“ imelo ugoden upliv na g. Danila. Posebe nam je tudi omeniti, da g. Danilo uživa pokroviteljstvo znane češke rodoljubke gospe Maruške Pavle Neureutherjeve. Iz Prage pojde g. Danilo na Dunaj, kjer ostane le nekaj dnij in bode obiskoval dvorno gledališče in Narodno gledališče (Volkstheater).

— (Iz Celja:) V torek zvečer pred odhodom cesarjevim iz Celja bil je še civilni dvorni obed, h kateremu so bili povabljeni poslanca M. Vošnjak, dr. Jos. Serbec, notar L. Baš in Žalski župan J. Hausenbichler. Cesar odlikoval je vse navedene gospode z nagovori. Z dr. Serbecem govoril je o razmerah Celjskega okraja, z M. Vošnjakom o državnem proračunu in o bodočem zasedanju državnega zbora.

— (Odlikovanje.) Deželni šolski nadzornik v Celovci, dr. Gobanz, dobil je red železne krone tretje vrste.

— (Umirovljen) je g. Alojzij Kaligar, stotnik prve vrste v domačem 17. pešpolku.

— (Nadvojvoda Albreht) kupil je Mokriško graščino pri Jesenicah na Dolenjskem od baroninje Gagern, rojene Auersperg za jeden milijon goldinarjev.

— (Poročil) se je včeraj gospod Fr. Peče, trgovec in posestnik v Starem trgu pri Ložu, zanesljiv pristaš narodne stranke z gospodično Olgo Lah iz Loža. Poroča je bila v cerkvi pri sv. Jakobu v Ljubljani.

— (Rezervisti in odpustniki 17. pešpolka) in ne kakor napačno poroča „Laibacher Zeitung“, 17. pešpolk prišli so včeraj po železnici v Ljubljano in bili takoj odslovljeni. 17. pešpolk hodi peš čez Savinjsko dolino, Vransko in Krašnje ter pride še le jutri v Ljubljano.

— (Koncert v čitalnični restavraciji) priredi danes zvečer Ogulinske mestne godbe oddelek pod vodstvom gospoda Dragotina Langerja. Ta oddelek godbe koncertuje na novo izumljenih rogovih na jek, s katerimi instrumenti se izvajajo baje izredni efekti. Gospod Langer bil je več let kapelnik Novomoške mestne godbe in je z njo koncertoval v Ljubljani ob priliki petindvajsetletnice Sokola. S svojim oddelkom godbe koncertoval je nedavno na Sušaku pri Reki ob priliki navzočnosti cesarjeve na Reki.

— (Ubijalca) svoje žene Frana Špelota, klobučarja iz Vipave, so porotniki danes z 10 proti 2 glasom hudodelstva uboja nekrivim spoznali. Obširneje poročamo.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri prvi včerajšnji obravnavi zatožen je bil Matevž Žan hudodelstva uboja, Urban Švelc in Anton Fajfer kot soudeležnika tega uboja. V noči od 24. do 25. maja šel je Jožef Rechberger s svojim bratom čakati svoje žene. Ko se Jože Rechberger vrne proti Kranjčevi hiši, klicali so ga, a ker ni dal odgovora, slišal je njegov brat, da je nekdo rekel: „Udari ga, če nas bode morebiti vse končal!“ in kmalu potem se je slišal udarec, trije možje pa so zbežali. Jožef Rechberger je imel rano na glavi in ležal nezavesten na tleh in je tudi v nezavesti vsled rane umrl. Zatoženi Žan se izgovarja, da je bil popolnoma pijan, Švelc in Fajfar pa pravita, da nista prigovarjala Žanu, naj ga udari. Porotniki so krivega spoznali Žana in Švelca, Fajfarja pa oprostili. Žan in Švelc sta bila obsojena na štiri leta težke ječe, poostrene s postom in tamnico dne 24. maja vsacega leta. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil Šivavec Martin, 33leten premogokop, hudodelstva uboja in težke telesne poškodbe. 28. junija zvečer pride Martin Šivavec pred krčmo Jere Flisek v Kisovem in upije, naj mu dajo njegovo ženo. Ta se ga je namreč zbal, ker jo zelo pretepa in je pobegnila k drugim ljudem. Mej tem gre Janez Povše, ki je pil s Tonetom Barličem v krčmi, pred hišo na stran. Ker nastane upitje pred hišo, stopi tudi Tone Barlič iz hiše in zapazi, da sta se držala Janez Povše in Martin Šivavec. Ko jih Barlič ogori, spusti Martin Šivavec Povšeta, stopi k Barliču in ga sune z nožem v hrbet. Na to skočita Povše in Barlič v vežo, kjer se Povše, kateremu je bruhala kri iz prsne rane, zgrudi na tla. Po izpovedbi Janeza Povšeta ga je Martin Šivavec, ne da bi mu dal k temu povoda, pred hišo ravnal na prsni in na roki. Janez Povše je vsled prizadete rane umrl. Martin Šivavec je bil obsojen na šest let težke ječe.

— (Toča) bila je v ponedeljek zvečer ob polu 6. uri v Ločah, Zbelovem, Žicah in na Ponikvi na Štajerskem in v kratkem času uničila skoro vse pridelke na polji, vinograde in sadje.

— (Iz Toplic na Dolenjskem: Meseca avgusta došlo je semkaj 153 gostov, vso sezono obiskalo je 578 oseb tukajšnje kopeli. Mesec september kaže, da bode prav topel in izvestno bode še marsikateri gost došel semkaj, saj je sedaj topleje nego v juliju.

— (Pri Mali Nedelji) so dne 29. avgusta šolo zaprli, ker se mej šolsko mladino epidemično širijo dobrci.

— (Vabilo.) „Bralno društvo“ pri sv. Juriji ob Ščavnici priredi v nedeljo dne 6. septembra t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih „Besedo“ s sledečim vspeedom: 1. Hajdrih: „Mladini“. 2. Predsednikov pozdrav. 3. „Solzice“ (narodna.) 4. Deklamacija: Turki na Slevici. (Stritar.) 5. Hajdrih: „Sirota“, peterospjev. 6. Govor: Turški navali na Slovensko“. 7. „Bojna pjesma“. 8. Deklamacija: „Ravbar“ (narodna.) 9. Kocijančič: „Roženkraut, nagelj in rožmarin“. Potem prosta zabava pri g. Vavpotiču. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Iz Istre) se nam piše: Istre glavni pridelek je vino. Ako je slabo vinsko leto, je kmet uničen in pade zopet v roke svojih nikdar sitih odurov — svojih narodnih protivnikov. Lepo je kazalo grozdje do 23. t. m. Ali ta dan prihrumel je strašen veter od morja z dežjem in točo, da je v nekaterih krajih napravil obilo škode. Vender, ako ostane to od daljnih neareč, bode si kmet vender

napravil vina, da bode nekaj za dom nekaj za prodajo. V nekaterih krajih na Motovunščini padala je jako debela toča in prouzročila veliko škode. Tužen kmet, vse ga bije. O tej priliki bi jaz priporočal kranjskim vinotrčcem, da kadar pridejo v Istro vino kupovat, naj ga kupujejo od kmeta; prvič ima kmet boljše vino, i drugič ima bolj potrebo denarja, kakor karnjeli, kateri bogaté o kmetovih žuljih. Vprašajte slovenske duhovnike, saj jih je dosti po Istri, oni vam bodo radi povedali, kje in pri kom se dobi dobro naravno vino, a ne dajte se slepiti po sleparskih mešetarjih, katerih se i tu ne manjka.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 2. septembra. Veliki knez Vladimir in soproga semkaj došla.

Milan 2. septembra. Nevihte in viharji opustošili so vso okolico, mej Monzo in Cecco. Toča uničila vse pridelke. Okolu Vimercata je več ur na daleč vsa vegetacija uničena, več tisoč tičev je toča pobila. V Sarnicu zasul je plaz hišo župana in v njej sedem oseb. Jedinake vesti prihajajo iz Parme, iz Coma, s Pijemontskega in iz Brianze, kjer je bila toča 10 centimentrov na debelo. Okolica Turinska je posebno prizadeta, mnogo ljudij rešilo je le golo življenje. Do 40.000 glav perutnine je toča pobila.

Berolin 2. septembra. „Wolffsche Bureau“ javlja iz Pariza o novem ruskem posojilu, da se bankir Boskier v imenu skupine bank, katerim je na čelu „Banque des Depots“, pogaja zaradi 3% posojila.

Dunaj 3. septembra. Avstro-ogerska banka zvišala menični eskompt od 4 na 5.

Horn 3. septembra. Avstrijski cesar, saksonski kralj, saksonski princ Jurij, nadvojvode Karol Ludovik, Franc Ferdinand d'Este, dalje Kalnoky in vojni minister došli ob polu 8. uri k vsprejemu nemškega cesarja. Cesar bil v generalski uniformi, kralj in princ saksonski v uniformah svojih avstro-ogerskih polkov. Nemškega cesarja posebni dvorni vlak došel ob 7. uri 47 min. Nemški cesar v paradni uniformi avstro-ogerskega husarskega polka stopil hitro iz dvornega čakalnega salona. Oba cesarja sta se trikrat srčno poljubila in objela. Nemški cesar najtopleje pozdravil kralja in princa saksonskega, oba nadvojvodi in Kalnokyja. Cesar Fran Josip pa je milostno pozdravil Kaprivija. Vse pozdravljanje navzlic vojaški kratkosti bilo tako srčno, kakor le možno tedaj, ko se politična zveza strinja z najtoplejim osebnim prijateljstvom. Pred kolodvorom nabrana ogromna množica napravila cesarjema, ki sta korakoma jahala v mesto, burne ovacije.

Horn 3. septembra. Srčni pozdrav visokih gostov po nadvojvodah Albreht, Viljem in Rainer kot vrhovnimi voditelji manevrov, vršil se je južno-zahodno od Horna na Punkerjevem travniku. Pred obem cesarjema bila je tiha „revue“ tukaj postavljene prve konjiške divizije in 49. pehotne brigade. Potem bil skupni odhod na maneversko polje.

Razne vesti.

* (Rudniki za zlato na Ogerskem.) Francosko-Holandski konsorcij kupil je na Sedmograškem rudnike za zlato Czebi, Herczeganyi, Kurty, Porkuri in Banyi. V okraji Körös-Banya našli so v občini Birtin bogate sklade zlata in srebra. Rudniki, katere je kupila omenjena družba za jeden milijon frankov, so najimenternej in najbogateji na Sedmograškem.

* (Graški biciklist v Črnigori.) Član Graškega kolesarskega društva g. M. Kleinoscheg prišel je te dni preko Celovca, Beljaka, Trebiža, Predela, Gorice, Trsta, Lipice, Zadra, Šebenika, Trava, Spleta, Dubrovnik in Kotora na Cetinje.

* (Ljubeznjiva žena.) V Gradci polila je delavčeva žena svojega moža, ko sta se prepirala, s piskrom vrele vode po obrazu, vratu in ramah. Hudo poparjenega delavca odnesli so v bolnišnico.

* (Divji mož.) V toplinah Tobelbad na Tirolskem se kladi že kake tri dni v bližnjih gozdih mlad človek popolnoma brez obleke in se približuje celo promenadnim potom, po katerih šetajo v toplinah navzočni tujci. Sploh se sodi, da je kak umobolen, ki je ušel iz kake privatne zdravnice. Po naročilu okrajnega glavarstva se je pomnožila žandarmerija, da zasleduje misterioznega gosta.

*(Pri izgreduh v Vitebsku na Ruskem) zaradi izvažanja žita streljali so vojaki na ljudstvo in je bilo več ranjenih in mrtvih. Ljudstvo napadlo je železniško oboje in židovske žitne trgovce ter je zaplenilo njih hiše.

Poziv!

„Sokol Ljubljanski“, kot osnovelec izleta v Zagreb, pozivlje s tem vsa bratska Sokolska društva na Slovenskem, to je Sokole v Ajdovščini, Celji, Gorici, Mozirji, Novem mestu, Prvačini, Trstu in Zagorji, da se pridružijo po odposlancih ali korporativno izleta dne 6. septembra ter jim kliče v nadi, videti obilo bratov združenih, krepki: „Na zdar!“
ODBOR.

prinaša v 9. zvezku nastopno vsebino: 1. Stébor: Vanda. — 2. Zorán: Izprememba. — 3. Zorán: Le jeden! — 4. Dr. Nevésekdo: 4000. Povest. (Dalje.) — 5. Andrej Fékonja: K spisu „Reformacija v Slovencih“. — 6. y.: Potnikova usoda. — 7. Igo Kaš: Dalmatinske povesti. IV. Kamenito srce. — 8. Kuežán: Nasprotno. — 9. Bätog: Tvoja slika. — 10. M. Cilenšek: Vrbe in vrbarstvo. — 11. y.: Ponóči. — 12. y.: Pri vinski kaplji. — 13. R. Perušek: Nesrečna junaška kri. Črtica iz Bosne. — 14. Anton Funtek: Luči XX. — 15. Gr. Novák: Vir. — 16. Podgoričan: Naši vaščanje. VIII. IX. — 17. Gašper Križnik: Národne stvari III. — 18. Književna poročila: VII. S. R.: Uebersicht der Slavenreste in Tirol von prof. dr. H. Ign. Bidermann. — 19. V. Bežek: Slovniški razgovori. (Dalje.) — 20. Listek: Levatikovi zbrani spisi. — „Pesni Valentina Vodnika“. — Nove šolske knjige. — „Pravila za pisavo“. — Povesti za mladino. — „Naš dom“. — „Rodoljub“. — Koledarji za leto 1892. — „Zur Erklärung einiger grammatischer Formen im Neuslovenischen“. — „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. — Družba sv. Mohorja. — Deželno gledališče v Ljubljani. — Blaga oporoka. — Alenka Prešérnova. — † Luka Robič. — Osebna novica. — VI. izkaz darov za Prešérnov spomenik. — Narodni pesenci. — Načrt za propoved z leta 1573. — Književnost hrvaška. — „Srpske narodne pjesme“. — † Stojan Novakovič. — XVIII. knjiga „Starih pisaca hrvatskih“. — Spomenik Kačičev. — Operne predstave hrvaške. — † Vasilije Živkovič. — † Jan Neruda. — Lepa nagrada. — † Stepan Zlatovič. — Listnica.
„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

2. septembra.

Pri **Maltéi**: Paszkowsky, Schlieck, Seidler, Osu z Dunaja. — Laurič, Elsner, Miakola iz Trsta. — Stanek, Poneš, baron pl. Debary iz Pulja. — Krek, Patei iz Gradca. — Dernač iz Sevnice. — Dr. Ungar iz Toplic. — Škof iz Jaske. — Kellar iz Frankobroda. — Gralič iz Zagreba. — Plesche iz Prage. — Schmidt iz Vipave.
Pri **Slonu**: Pl. Orion, Bruchla, Conrat, Kirnbauer, Rein z Dunaja. — Pundschu iz Malega Lošinja. — Slanc z Zidanega mostu. — Schuller z Dolenjskega. — Schwarz iz Celja. — Perko iz Poljčan. — Kerschitz iz Podklostra. — Grašek iz Kamnika. — Hirschmann iz Čakovca. — Pučnik, Florian iz Kranja. — FML. baron Schönberger iz Maribora. — Maurer iz Trsta. — Chwolson iz Peterburga. — Kollerich iz Budimpešte. — Nauendorf iz Berolina.
Pri **avstrijskem cesarji**: Steklasa iz Zagreba.

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 94	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	7 15	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 03	Jajca, jedno :	2
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5 04	Telečje	52
Koruza,	5 40	Svinjasko	60
Krompir,	2 50	Kostrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	52	Slama,	2 14
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. sept.	7. zjutraj	738.0 mm.	13.6° C	brevz.	megla	
	2. popol.	738.8 mm.	24.9° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.9 mm.	18.4° C	sl. szh.	jasno	

Srednja temperatura 18.9°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	dana
Papirna renta	90 50	90 35
Srebrna renta	90 35	90 25
Zlata renta	109 75	109 95
5% marcna renta	102 05	102 20
Akcije narodne banke	1010	1008
Kreditne akcije	275 25	274 75
London	117 35	117 30
Srebro	—	—
Napol.	9 33 1/2	9 33
C. kr. cekini	5 58	5 58
Nemške marke	57 67 1/2	57 65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	—	220

Zahvala.

Podpisana rodbina **Mari** zahvaljuje se tem potom prijateljem in znancem najpriarnejše za mnoge dokaze sočutja ob boleznih in smrti predrage sestre, oziroma svakinje, gospodične

JOVANE BIENOTSCH

za darovane prelepe vence in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku. Osobito pa se zahvaljujemo belooblečenim gospodičnam, ki so ob sprevedu pri rakvi svetile in s tem pokazale, da vedo ceniti in spoštovati zadnje želje umirajočih. Se jedenkrat prišrna hvala!

V Kranji, dne 1. septembra 1891.

(731)

Rodbina Mari.

Dijaki

se vsprejmo na hrano in stanovanje. Ondu imeli bi tudi priliko vaditi se v italijanskem jeziku in sviranju na klavirju. — Več je izvedeti pri gospej **Josipini Koren**, v Ljubljani, na Mestnem trgu, v Kendini hiši v II. nadstropji. (711—3)

Največja zaloga šivalnih strojev **JAN. JAX.** Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjavajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (26) (476)

KAROL TILL

(14) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za kleje, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Aviso.

Oziraje se na v „Slovenskega Naroda“ št. 181 z dne 11. avgusta 1891 priobčeni **zakupni razglas** intendancije 3. voja, št. 6906, zaradi zagotovitve dobave kruha in ovsu za leto 1892., se naznanja, da se bodo pri oddajnih obravnavaš za vse postaje, ležeče v področji tega voja, vsprejemale tudi alternativne ponudbe za kruh iz „na pol pšenične in na pol ržene moke“ in za kruh, kakor je bilo določeno v zakupnem razglasu.

V Gradci, dne 28. avgusta 1891.

C. in kr. intendancija 3. voja.

(719—3)

DR. FRAN JURTELA

ima

od 2. septembra t. l. naprej svojo

odvetniško pisarno

v Šmariji (St. Marein bei Erlachstein)

nasproti c. kr. davčnemu uradu.

(730)

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavnna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

(707—5)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri **J. C. MAYER-ju.**

LOZI po 1 gld.